

La Costablanca

Castellbisbal

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Terme de Castellbisbal. Urb. De Costablanca. (08755 Castellbisbal)
Emplaçament Urb. Costablanca, C-243-c, a ambdós costats de la carretera

Coordenades:

Latitud: 41.47955
Longitud: 1.94059
UTM Est (X): 411550
UTM Nord (Y): 4592536

Classificació

Número de fitxa 08054-82
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Jaciment paleontològic
Estil / època: Cenozoic Neògen
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Número inventari IEGC, 335
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Diversos
Autoria de la fitxa Raquel Valdenebro Manrique
Data de registre de la fitxa: dj., 30/06/2011 - 02:00

Descripció

Miocè inferior, Ramblia superior (biozona MN3) . Jaciment de restes vegetals. S'han descrit unes 31 espècies de plantes fòssils. Aquest jaciment de restes vegetals conjuntament amb el de vertebrats donada la seva proximitat al nucli urbà de Martorell han estat considerats erròniament com a jaciments situats dins el terme municipal de Martorell. La flora fòssil que es va poder recol·lectar ha estat la més completa, fins a l'actualitat, del Miocè inferior de Catalunya. Tres d'aquestes 31 espècies són noves per a la ciència (han estat descrites per primera vegada. - *Baksia martorellensis* - *Protea catalaunica* - *Mimosa hispanica* A partir de l'estudi de les restes vegetals i de les roques que les contenen s'ha pogut deduir que hi havia una zona lacustre o humida , a l'entorn de la qual hi havia boscos poc densos de tipus subtropical o tropical sec. I lluny de les zones humides l'ambient devia ser més àrid i amb boscos més oberts. Les restes fòssils de les plantes es troben molt fragmentades, aquest fet indicaria que probablement foren transportades per riuades. Les plantes que devien viure a l'entorn de les ribes de la zona lacustre o zones humides es trobaven relacionades amb les actuals palmeres o joncs. Les zones boscoses situades a les rodalies de les zones humides i dels cursos d'aigua (rius), eren poc atapeïdes i es trobaven integrades per ficus i arbres emparentats amb els actuals roures, alzines i llorers. Finalment lluny de les zones humides hi devien viure les plantes adaptades a suportar períodes de sequera perllongats, de les quals hem trobat fossilitzats restes que es trobarien emparentats amb les actuals acàcies i mimoses. Les temperatures mitjanes anuals que es podrien deduir, en comparació amb les flores actuals estarien entorn dels 20 C°.

Observacions:

Les restes fòssils es troben dipositades al Museu de Ciències Naturals de Barcelona-Museu Martorell i al Museu de l'Institut Català de Paleontologia, Museu del Seminari Conciliar de Barcelona. Aquest jaciment paleontològic forma part del geòtop 335 inventariat per la Direcció General del Medi Natural de la Generalitat de Catalunya, anomenat la successió al·luvial i lacustre miocena inferior de del la Costablanca que s'esten des de Turó del Telègraf fins a can Flavià.

Història

Jaciment detectat a partir dels estudis realitzats per l'Institut Paleontològic Miquel Crusafont. Els afloraments d'aquest geòtop han estat objecte de l'atenció dels geòlegs catalans des de l'època del canonge Jaume Almera. A la dècada dels anys 50 les recerques dutes a terme per Crusafont, Villalta i Truyols van permetre la recol·lecció d'una primera associació paleofaunística de mamífers fòssils que va permetre fixar sense dubtes l'edat miocena inferior del conjunt. Troballes posteriors durant la dècada dels seixanta i setanta van enriquir les col·leccions. La localitat de la Costablanca és una fita de referència necessària.

Bibliografia

ADELARDO SANZ DE SIRIA CATALÁN (1996) La evolución de las paleofloras en las cuencas cenozoicas catalanas. ACTA GEOLOGICA HISPANICA, v. 29 (1994), no 2-4, p. 169-189 AGUSTÍ J., CABRERA, L., MOYÀ-SOLÀ S.(1985). Sinopsis estratigráfica del Neógeno de la fosa del Vallès-Penedés. Paleontologia i Evolució núm. XVIII. Diputació de Barcelona AGUSTI, J. (1990). The Miocene Rodent succession in Eastern Spain: A Zoogeographical appraisal. In: European Neogene Mammal Chronology (E. H. Lindsay, V. Fahlbusch y P. Mein, edit.) Plenum Press, N. Y.:373-404. CRUSAFONT, M., VILLALTA, J.F. Y TRUYOLS, J (1955): El Burdigaliense continental de la cuenca del Vallès-Penedés. Mem. Y Com. Inst. Geol. Y Min. Dip. Barcelona, XII. ELIS J. ALDANA (1992). Los Sciurinae (Rodentia, Mammalia) del Mioceno de la Cuenca del Vallès-Penedés (Cataluña, España). Treb. Mus. Geol. Barcelona, 2: 69-97 (1992) GALINDO J. (2000) Castellbisbal, un viatge a través del tems. L'evolució del paisatge des

de fa 21 milions d'anys. Publicacions del Museu de la Pagesia. Castellbisbal. SANZ DE SIRIA, A., (1981): La flora burdigaliense de los alrededores de Martorell (Barcelona). Paleontología i Evolució, 16 : 3-13. Diputació de Barcelona
SANZ DE SIRIA, A., (1985) : Datos para el conocimiento de las floras miocénicas de Cataluña. Paleontologia i Evolució, 19 : 167- 177. Diputació de Barcelona

